

Branko  
Medved

## JUTRO

*Ljubil sem tista jutra,  
vse, prav vse sem jih ljubil,  
še zdaj ne vem zakaj,  
a v njih sem vedno našel  
košček nebeško modre svežine.*

*Za jutrom je vedno prišel dan  
in njega sem sovražil,  
pa čeprav je sonce močnejše sijalo,  
pa čeprav so ljudje napolnili mesto.*

*Vedno sem težko čakal večera,  
čeprav sem se ga bal,  
kajti za večerom je prišla noč  
in noči me je vedno bila groza,  
ki sem jo strastno požiral,  
hrabrila me je misel na jutro,  
na jutro, ki ga ljubim,  
ker vedno uživam v koščku  
njegove nebeško modre svežine.*